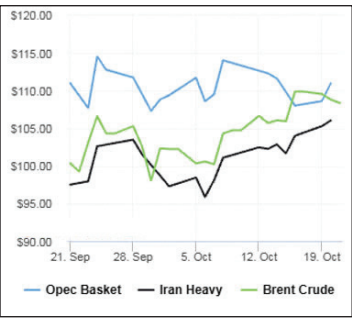

قیمت نفت افزایشی شد

قیمت نفت در معاملات (چهارشنبه) بازار جهانی، در پی نگرانی‌ها پیرامون عرضه‌از خاورمیانه اندکی افزایش یافت.به گزارش ایسنا،قیمت معاملات آتی نفت خام برنت با ۸۵ سنت معادل ۰.۷۸ درصد افزایش، به ۱۰۹۶۴ دلار در هر بشکه رسید.قیمت نفت خام «وست تگزاس اینترمیدیت» (WTI) امریکانیز با ۷۶ سنت معادل ۰.۷۸ درصدافزایش، به ۹۸۵۸ دلار در هر بشکه رسید.روز سه‌شنبه،قیمت معاملات آتی نفت خام برنت با ۷۶ سنت معادل ۰.۶۹ درصد کاهش، به ۱۰۸۷۹ دلار رسیده بود،در حالی که پیش از آن ۱۱۱۰۹۹ دلار، بالاترین سطح خود در پنج ماه اخیر، رسیده بود. قرار داده ماه نوامبر برای نفت خام «وست تگزاس اینترمیدیت» امریکانیز که روز سه‌شنبه منقضی شد، با ۱۸۷ دلار معادل ۱۸ درصد کاهش، در قیمت ۱۰۱.۷۹ دلار بسته شد. نفت خام همچین تحت تاثیر داده‌های صنعتی قرار گرفت که به کاهش قابل توجه ذخایر نفتی امریکا اشاره داشتند و بیش از پیش بر روند رو به تشدید محدودیت‌های بازار در بزرگ‌ترین مصرف‌کننده سوخت جهان صحه گذاشت. بر اساس گزارش رویترز، در امریکا، دو مقام وزارت انرژی روز سه‌شنبه اعلام کردند که در حال همکاری با پالایشگاه‌ها در سراسر جهان برای افزایش تولید سوخت هستند، زیرا اکمبود گازوئیل موجب افزایش قیمت‌ها شده است. بر اساس یک نظرسنجی گسترده‌تر که روز سه‌شنبه توسط رویترز منتشر شد، انتظار می‌رود که در هفته گذشته، همزمان با کاهش موجودی فراورده‌های نفتی، ذخایر نفت خام امریکا نیز کاهش یافته باشد. هشت تحلیلگری که در این نظر سنجی شرکت کردند، به‌طور میانگین برآورد کردند که ذخایر نفت خام در هفته منتهی به ۱۶ اکتبر، حدود ۸۰۰ هزار بشکه کاهش یافته است.

خبر

تامین پایدار کالاهای راهبردی نفت با اتکا به ساخت داخل

مدیر پشتیبانی تامین کالای نفت از بر نامه بومی سازی تجهیزات پیچیده و توانمندسازی سازندگان داخلی خبر داد.

به گزارش تسنیم، سید داود هاشمی، مدیر پشتیبانی تامین کالای نفت با اشاره به رویکرد شرکت ملی نفت ایران بیان کرد: تامین پایدار کالاهای راهبردی و تحریمی از طریق توسعه ساخت داخل و بومی‌سازی تجهیزات، توسعه ظرفیت‌سازندگان داخلی و شرکتهای دانش‌بنیان و استفاده حداکثری از ظرفیت‌های قانونی، از جمله تولید بار اول، با هدف کاهش وابستگی به منابع خارجی دنبال می‌شود.

وی افزود: ساخت داخل دیگر به قطعات ساده محدود نیست و بومی‌سازی تجهیزات دارای فناوری پیچیده، از جمله تجهیزات حفاری، ابزار دقیق، ماشین‌الات دور و تجهیزات فرآیندی نیز در دستور کار قرار دارد. مدیر پشتیبانی تامین کالای نفت با تاکید بر اینکه رویکرد شرکت ملی نفت ایران صرفا به خرید داخلی محدود نمی‌شود، ادامه داد: هدف، مدیریت راهبردی و زنجیره تامین کشور آسیب دید شناسایی نیازهای راهبردی و گلوگاهی، تجمع تقاضا، ایجاد بسته‌ر لازم برای ارتقای دانش فنی و فناوریانه سازندگان داخلی، توسعه و توانمندسازی شرکت‌های سازنده و دانش‌بنیان، توسعه ساخت داخل و تضمین بازار برای تامین پایدار کالاهو و تجهیزات مورد نیاز تولید ایمن و مستمر است.

هاشمی در گفتوگو با شانه‌ا، با اشاره به فهرست اقلام راهبردی در شرکت ملی نفت ایران گفت: این فهرست تدوین شده و به تایید شورای راهبری فناوری ها و تولیدات دانش بنیان، به عنوان عالی‌ترین مرجع قانونی در این زمینه رسیده است.

وی لوله‌های CRA، دکل حفاری (RIG)، تجهیزات اندازه گیری حین حفاری (MWD)، تجهیزات حفاری با هدایت چرخشی (RSS)، تجهیزات اسکیدماتند (Skid Mounted)، نرم‌افزارهای تخصصی پتروفیزیک و ژئوفیزیک، سامانه‌های هوشمندسازی و مدیریت یکپارچه مخازن و اطلاعات، توربین گازی، کمپرسور گازی درون چاهی، پمپ‌های بازرسی سکو، پمپ چندفازی سیار، شیرهای RSBV، لوله‌های مغزی بدون درز، چراغ‌های ضدانفجار LED، ترانسیمترهای فشار، دما و سطح، دستگاه تفکیک بر سیال نفت (MOS) و مت‌های PDC راز اقالام راهبردی این شرکت را شمرند.

مدیر پشتیبانی تامین کالای نفت همچنین درباره کالاهو تجهیزاتی که امکان ساخت داخل آنها وجود دارد، توضیح داد: طیف قابل ملاحظه‌ای از کالاهای مورد نیاز شرکت ملی نفت ایران از طریق ساخت داخل تامین می‌شود. هاشمی تجهیزات حفاری و بهره‌برداری شامل مت‌ها، تجهیزات سرچاهی و تکمیل چاه و تجهیزات حفاری؛ تجهیزات دوار شامل پمپ‌ها، کمپرسور ها و توربو کمپرسورها؛ تجهیزات ثابت و فرآیندی شامل مخازن و مبدل‌های حرارتی؛ تجهیزات مکانیکی شامل شیرالات صنعتی و تجهیزات آب‌نمندی؛ تجهیزات الکتریکی و ابزار دقیق شامل ترنسدمتر ها، تجهیزات برق و تجهیزات مبدالاتی و همچنین مواد شیمیایی مانند الکالیست‌ها، مواد افزودنی حفاری و مواد ضد خوردگی را از اقلام مهم قابل تامین از طریق ساخت داخل دانست. وی با اشاره به برنامه‌ریزی برای تامین کالاهای مورد نیاز تولید ایمن و پایدار تصریح کرد: شناسایی واح‌های لاهای کلیدی و بلندمدت، مع‌نظور برنامه‌ریزی بهینه و تدوین برنامه جامع تامین این اقلام با استفاده حداکثری از ظرفیت و توان سازندگان داخلی، در دستور کار این مدیریت قرار دارد.

نفت و انرژی

«تعادل» گزارش می‌دهد

پازل نامتقارن طلای سیاه

صنعت نفت ایران در نقطه عطفی تاریخی میان «ضرورت جشش یا تثبیت تولید» و «محدودیت‌های فنی زیرساخت‌های فرآورشی و انتقال» قرار گرفته است. سال هاست که مباحثات کلان انرژی کشور پیرامون حجم ذخایر، تعداد دکل‌های فعال حفاری و آمار استخراج روزانه متمرکز مانده، اما کانون اصلی بحران‌های پنهان عملیاتی در جایی فراتر از دهانه چاه‌ها نهفته است: در شبکه بهینه‌سازی تاسیسات سطحی، خطوط انتقال، ظرفیت تفکیک‌گرها و تاب‌آوری ایستگاه‌های تقویت فشار. واقعیت روی زمین نشان می‌دهد که بدون بازطراحی معماری فرآورشی متناسب با دگرگونی‌های رفتار مخازن، هرگونه برنامه‌ریزی برای صیانت یا افزایش تولید، برخورد بسا دیواری از گلوگاه‌های لجستیکی و هیدرولیکی خواهد بود. یکی از چالش‌های بنیادین در سیاستگذاری بالادستی، تفکیک نامناسب میان «توان تئوریک بهره‌دهی چاه‌ها» و «ظرفیت واقعی در یافت تاسیسات» است. در برنامه‌ریزی‌های کلان، گاه چنین فرض می‌شود که بازکردن شیر یک حلقه چاه یا تکمیل عملیات لوله‌مغزی و شکاف هیدرولیکی، به‌خودی‌خود به معنای ورود نفت به شبکه صادرات یا خوراک پالایشگاهی است. اما میدان، زبانی کاملاً متفاوت با جداول محاسباتی دارد. اگر تاسیسات فرآورش مرکزی، کارخانه‌های نمک‌زدایی و سامانه‌های تقویت فشار گاز همگام با افت فشار طبیعی مخزن، افزایش آب‌کاه و بالاتر رفتن درصد گاز همراه نفت بازتنظیم و نوسازی نشوند، چاه‌های پرپایه به سرعت با محدودیت خفگی مواجه خواهند شد. در چنین شرایطی، سرمایه‌گذاری سنگین در بخش تحت‌الارضی به دلیل ناتوانی سیستم در پذیرش سیال، به بازدهی اقتصادی نمی‌رسد و نرخ استهلاک سرمایه یا افزایش می‌دهد. پراکندگی جغرافیایی میدان، فاصله بین چاه‌های توسعه‌ای جدید تا واحدهای بهره‌برداری مرکزی و تنویرگرفی سخت‌گذر در بخش‌های عملیاتی جنوب و غرب کشور، نیازمند یک نگاه شبکه‌ای و ماتریسی است، نه نگاه نقطه‌ای. ساخت یک کارخانه تفکیک در نقطه‌ای خاص در حالی که شبکه جمع‌آوری دچار افت فشار موضعی یا ساییدگی شدید است یا برعکس، توسعه

به‌زودی به‌طور جدی به‌عنوان یکی از چالش‌های کلان صنعت نفت ایران مطرح خواهد شد.

با نزدیک شدن به فصل سرما، صنعت گاز کشور در شرایطی ر‌ای تامین پایدار انرژی آماده می‌شود که آسیب به بخشی از تاسیسات گازی ظرفیت تولید را تحت تاثیر قرار داد و در این میان بازسازی پالایشگاه‌های پارس جنوبی، آماده‌سازی شبکه انتقال، تامین سوخت جایگزین نیروگاه‌ها و مدیریت مصرف، چهار محور اصلی وزارت نفت برای عبور از روزهای سرد سال در دستور کار قرار گرفته است.

به گزارش ایسنا، با نزدیک شدن به روزهای سرد سال تامین پایدار گاز و مدیریت سوخت زمستانی به یکی از موضوعات مهم صنعت انرژی کشور تبدیل شده است؛ موضوعی که اسامال به دلیل آسیب‌های وارد شده به

بخشی از تاسیسات گازی در جریان جنگ تحمیلی سوم اهمیت بیشتری پیدا کرده است. در چنین شرایطی بازسازی زیرساخت‌های آسیب‌دیده، افزایش آمادگی شبکه انتقال، پیش‌بینی سوخت جایگزین نیروگاه‌ها و مدیریت مصرف از جمله اقداماتی است که برای عبور از روزهای سرد سال دنبال می‌شود. در جریان جنگ تحمیلی سوم بخشی از تاسیسات نفت، گاز، پالایش و ذخیره‌سازی کشور آسیب دید به‌طوری‌که ظرفیت تولید گاز کشور روزانه حدود ۲۳۰ میلیون مترمکعب کاهش یافت و بازگرداندن این ظرفیت به چرخه تولید با نزدیک شدن به فصل سرد به یکی از ماموریت‌های مهم وزارت نفت تبدیل شده است.

با این حال تامین پایدار گاز در زمستان تنها به بازسازی تاسیسات و افزایش تولید محدود نمی‌شود. نفتی که گاز را از تولید به مناطق مصرف، بنابراین نیاز به گازها در زمان افزایش تقاضای بخش خانگی و تجاری و پیش‌بینی شرایط اضطراری نیز در پایداری شبکه نقش دارند. در کنار این اقدامات مدیریت مصرف می‌تواند به کاهش فشار بر شبکه و استفاده موثرتر از ظرفیت‌های موجود کمک کند.

باز توجه به اهمیت این پالایشگاه‌ها در تامین گاز کشور، بازسازی تاسیسات آسیب‌دیده و بازگرداندن بخشی از ظرفیت از دست‌رفته در اولویت قرار گرفته. طبق گفته سعید توکلی -مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران- «برای جبران بخشی از این ظرفیت همزمان با این‌مهم‌سازی و آ‌ر‌و‌ا‌ر برای طرح تولید زود هنگام در دستور کار قرار گرفت. در این مسیر استفاده از ظرفیت‌های خالی سایر پالایشگاه‌های پارس جنوبی و دیگر نقاط امکان بازگشت بخشی از ظرفیت از دست‌رفته به چرخه تولید را فراهم کرد. به گفته وی در مرحله نخست تولید زود هنگام برای چهار فاز و بازگرداندن حدود ۱۰۶ میلیون مترمکعب در روز برنامه‌ریزی شده بود. از این میان سه فاز وارد چرخه تولید شدند که تعهد تولیدی آنها حدود ۹۴ میلیون مترمکعب در روز بود با این حال در عمل نزدیک به ۱۰۰ میلیون مترمکعب در روز ظرفیت از این مسیر به چرخه تولید بازگشت.

به گزارش ایسنا، پالایشگاه‌های آسیایی و تولیدکنندگان خاورمیانه‌ای طبق روال معمول، در حال مذاکره برای تامین نفت خام در قالب قراردادهای بلندمدت برای سال ۲۰۲۷ هستند. نکته جرمعوم اینجاست که تنش‌های مرتبط با تجاوز نظامی امریکا و رژیم صهیونیستی به ایران در سال جاری، روند تامین

به گفته برخی معامله‌گران مطلع که روز سه‌شنبه با بلومبرگ گفتگو کردند، در حالی که تنها چند ماه به پایان مذاکرات برای قراردادهای بلندمدت سال ۲۰۲۷ با حجم‌های ثابت باقی مانده، پالایشگاه‌های آسیایی و عربستان سعودی سر این اختلاف نظر دارند که آیا فروش‌های نقدی انجام‌شده در سال جاری باید به حساب تعهدات قراردادهای بلندمدت سال ۲۰۲۶ منظور شوند یا خیر؟

به گزارش ایسنا، پالایشگاه‌های آسیایی و تولیدکنندگان خاورمیانه‌ای طبق روال معمول، در حال مذاکره برای تامین نفت خام در قالب قراردادهای بلندمدت برای سال ۲۰۲۷ هستند. نکته جرمعوم اینجاست که تنش‌های مرتبط با تجاوز نظامی امریکا و رژیم صهیونیستی به ایران در سال جاری، روند تامین

پنجشنبه ۳۰ مهر ۱۴۰۵ | ۱۱ جمادی الاول ۱۴۴۸ | سال سیزدهم | شماره ۳۴۴۲ | Thu, Oct 22, 2026

نفت و انرژی

«تعادل» گزارش می‌دهد

پازل نامتقارن طلای سیاه

چاه‌ها در مخازنی که ده‌ها کیلومتر با دینک‌ترین واحد بهره‌برداری فاصله دارند و امکان احداث خطوط پر فشار جدید برای آنها یا گر‌های اجرایی مواجه است، تعادل کل زنجیر را برهم می‌زند. یکپارچگی میان «برنامه دکل‌ها»، برنامه احداث خطوط چرانی» و «توسعه کارخانه‌های ممکن‌دایی و شیرین‌سازی» همان زنجیر معقوده‌ای است که پروژه‌های بالادستی را از یک اقدام خطی به یک استراتژی موزون ارتقا می‌دهد. هر یک از بخش‌های این زنجیر، به‌ویژه بخش‌های تکمیل و توسعه، نقش حیاتی دارد. در برنامه‌ریزی‌های کلان، گاه چنین فرض می‌شود که بازکردن شیر یک حلقه چاه یا تکمیل عملیات لوله‌مغزی و شکاف هیدرولیکی، به‌خودی‌خود به معنای ورود نفت به شبکه صادرات یا خوراک پالایشگاهی است. اما میدان، زبانی کاملاً متفاوت با جداول محاسباتی دارد. اگر تاسیسات فرآورش مرکزی، کارخانه‌های نمک‌زدایی و سامانه‌های تقویت فشار گاز همگام با افت فشار طبیعی مخزن، افزایش آب‌کاه و بالاتر رفتن درصد گاز همراه نفت بازتنظیم و نوسازی نشوند، چاه‌های پرپایه به سرعت با محدودیت خفگی مواجه خواهند شد. در چنین شرایطی، سرمایه‌گذاری سنگین در بخش تحت‌الارضی به دلیل ناتوانی سیستم در پذیرش سیال، به بازدهی اقتصادی نمی‌رسد و نرخ استهلاک سرمایه یا افزایش می‌دهد. پراکندگی جغرافیایی میدان، فاصله بین چاه‌های توسعه‌ای جدید تا واحدهای بهره‌برداری مرکزی و تنویرگرفی سخت‌گذر در بخش‌های عملیاتی جنوب و غرب کشور، نیازمند یک نگاه شبکه‌ای و ماتریسی است، نه نگاه نقطه‌ای. ساخت یک کارخانه تفکیک در نقطه‌ای خاص در حالی که شبکه جمع‌آوری دقیق جزئیات است، توسعه مدیریت بهره‌برداری از میدان نفتی نیازمند گذار

تامین گاز زمستانی در سایه آسیب به زیرساخت‌ها

در ادامه عملیات بازسازی رییس هیات عامل سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران اخیر از پیشرفت فیزیکی ۷۴ درصدی ردیف آسیب‌دیده فاز ۱۴ پارس جنوبی خبر داده و اعلام کرده که برای عملیات جبران این ردیف تا اوایل بهمن امسال برنامه‌ریزی شده است. این روند نشان می‌دهد که بازگرداندن ظرفیت تولید هم از مسیر استفاده از امکانات موجود و اجرای طرح‌های تولید زود هنگام و هم از طریق تکمیل عملیات بازسازی دنبال می‌شود. با این حال تحقق برنامه‌های اعلام‌شده به پیشرفت عملیات اجرایی و فراهم شدن شرایط لازم برای بهره‌برداری وابسته است و به همین دلیل آمادگی سایر بخش‌های شبکه

نیز اهمیت پیدای می‌کند. تولید و فرآورش گاز تنها بخشی از زنجیره تامین این انرژی است و انتقال آن از مراکز تولید به مناطق مصرف نیز نقشی تعیین‌کننده در پایداری شبکه دارد. بنابراین هم‌زمان با بازسازی تاسیسات آسیب‌دیده و تلاش برای افزایش تولید، آمادگی زیرساخت‌های انتقال گاز نیز در دستور کار قرار گرفته است. شرکت انتقال گاز ایران برای عبور از زمستان، تعمیر و نگهداری خطوط لوله، آماده‌سازی ایستگاه‌های تقویت فشار، توسعه خطوط انتقال و افزایش ظرفیت عملیاتی شبکه را دنبال می‌کند و برنامه‌ریزی برای آرایش شبکه و پیش‌بینی شرایط مختلف تولید و مصرف نیز از دیگر اقداماتی است که با هدف مدیریت بهتر جریان گاز انجام می‌شود.

پیمان خضرائی -مدیرعامل شرکت انتقال گاز ایران- اواسط مهرماه در نشست هم‌اندیشی و هماهنگی با مقامات و مدیران شرکت انتقال گاز ایران گفت: «برای تقای پایدار شبکه انتقال گاز شمال کشور با اشاره به این موضوع اظهار کرد: اسامال راهبردی عملیاتی مناسب به گذشته متمرکز است و از زبانی دقیق سنار بوهایی مختلف فنی در مناطق انته‌ای خطوط لوله از جمله ختله شمال کشور، نقشی حیاتی در حفظ توازن و پایداری شبکه دارد.

اهمیت این برنامه‌ریزی به‌ویژه در مناطق انتهایی شبکه انتقال بیشتر است؛ مناطقی که در شرایط ناترازی و محدودیت در مصرف ممکن است در چالش بیشتری در تامین گاز مواجه شوند. در چنین وضعیتی مدیریت جریان گاز متناسب با میزان تولید و نیاز مناطق مختلف و استفاده بهینه از ظرفیت خطوط لوله و ایستگاه‌های موجود می‌تواند در کاهش فشار بر شبکه موثرتر باشد.

در کنار آمادسازی زیرساخت‌های انتقال پیش‌بینی وضعیت مصرف و تامین سوخت مورد نیاز نیروگاه‌هایز یکی دیگر از محورهای برنامه‌ریزی برای ماه‌های سرد سال است. موضوعی که ارتباط مستقیمی با تامین گاز بخش خانگی و تجاری دارد.

با نزدیک شدن به فصل سرما و افزایش تقاضای گاز در بخش‌های خانگی و تجاری تامین سوخت نیروگاه‌ها به یکی از موضوعات مهم مدیریت انرژی تبدیل می‌شود. در این شرایط ذخیره‌سازی سوخت مایع به عنوان

نفت از طریق قراردادهای بلندمدت را مختل کرده و صادرکنندگان خاورمیانه‌ای ناچار شده‌اند برای رساندن نفت خام به مهم‌ترین مقصد صادراتی خود، به افزایش فروش‌های نقدی روی آورند.

به گفته برخی معامله‌گران مطلع، پالایشگاه‌ها تاکید دارند که افزایش خریداری شده و نیاز قابل فروش‌های نقدی در سال جاری باید به عنوان بخشی از قراردادهای بلندمدت محسوب شوند، زیرا فروشنده عملاً قادر به تحویل محموله‌های مقرر در قرارداد نبوده است. اما طبق گزارش‌ها، عربستان سعودی اصرار دارد که از آنجا که خریداران به تعهدات قراردادی خود برای خرید نفت در قالب قراردادهای بلندمدت در سال جاری عمل نکرده‌اند، باید متعهد شوند که در سال ۲۰۲۷ حجم بیشتری از نفت خام این کشور را خریداری کنند.

تعداد

از مدل «مهار حوادث و تعمیرات واکنشی» به «مدل «تحلیل مبتنی بر پیش‌بینی و طراحی سنار بومحور» است. در ساختارهای سنتی، اغلب پس از بروز اشکال در دریافت نفت غلیظ یا اشباع شدن تفکیک‌گرها، دستور مطالعات مهندسی و مناقصات تجهیز صادر می‌شود؛ مسیری که در بروکراسی اداری سال‌ها به طول می‌انجامد و در این بازه، تولید صیانتی آسیب می‌بیند. می‌تواند با کسری از هزینه‌های پروژه‌های سنتی، ظرفیت انتقال و فرآورش را تا حد چشمگیری پایدار کند. این امر مانع از بلوکه شدن سرمایه‌ها در پروژه‌های طول‌مدتی می‌شود که ممکن است تا زمان بهره‌برداری، مختصات تولیدی میدان تغییر کرده باشد. نفت در لایه‌های زمین منطبق تصمیم‌گیری اداری نمی‌ماند. افت فشار مخزن، با آمدن سطح آب در

ستون چاه و رسوب‌گذاری مداوم، پدیده‌هایی فیزیکی و قطعی هستند که زمان‌سنج اختصاصی خود را دارند. اگر بخواهیم تولید نفت نه یک رکورد مقطعی، بلکه یک زنجیره پایدار و درآمدزا برای اقتصاد ملی باشد، باید نگاه خود را از دهانه چاه‌ها به سوی رک‌دیدورهای انتقال و واحدهای فرآورش تغییر جهت دهیم.

همگام‌سازی تاسیسات موجود با پیش‌بینی‌های رفتار تولید در سال‌های آینده، یک انتخاب اختیاری نیست. ظرفیت انتقال و فرآورش را تا حد چشمگیری برای حفظ دارایی‌های زیرزمینی و صیانت از امنیت ملی با یک توصیه فنی صرف نیست؛ الزامی استراتژیک برای حفظ دارایی‌های زیرزمینی و صیانت از امنیت ملی کشور است. آینده از آن برنامه‌ریزانی خواهد بود که نه بر اساس خوشبینی‌های آماري، بلکه بر پایه انطباق دقیق گلوگاه‌های فرآورشی با واقعیت‌های مهندسی تصمیم می‌گیرند.

یکی از راهکارهای پشتیبان تامین انرژی مورد توجه قرار گرفته است تا در صورت افزایش نیاز بخش خانگی به گاز امکان استفاده از سوخت جایگزین در نیروگاه‌ها فراهم باشد.

بر اساس آخرین آمار رسمی اعلام‌شده در شهر یورماه ذخایر گازوئیل نیروگاه‌های کشور به حدود ۳.۲ میلیارد لیتر رسیده‌است. ظرفیتی که می‌تواند در ماه‌های سرد سال و در صورت افزایش تقاضای گاز به عنوان سوخت جایگزین نیروگاه‌ها مورد استفاده قرار گیرد. طبق گفته وزیر پیشین نفت ذخیره‌سازی سوخت مایع نیروگاه‌ها و افزایش ذخایر گازوئیل صنایع در دستور کار قرار گرفته است. وزیر نفت اعلام کرد که سوخت مورد نیاز نیروگاه‌ها و صنایع تامین شود و از بروز وقفه در خدمات‌رسانی جلوگیری به عمل آید.

با وجود پیش‌بینی سوخت جایگزین مدیریت شرایط زمستانی به این اقدام محدود نمی‌شود و آمادگی برای مواجهه با سنار بوهایی مختلف تولید و مصرف نیز اهمیت دارد. مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران اخیرا با اشاره به انجام تعمیرات اساسی و اقدامات فنی برای افزایش پایداری شبکه گاز کشور بیان کرده که سنار بوهایی مختلف از بدترین شرایط تا وضعیت واقعی‌بهانه برای مدیریت ناترازی گاز و تامین پایدار آن در وه‌های سرد سال پیش‌بینی شده است.

به گفته وی، برنامه‌ریزی می‌کند هدف از مدیریت مصرف گاز در برخی استان‌ها تاثیر بگذارد و تعدادی از استان‌ها به‌صورت پراکنده تحت تاثیر تنش گازی قرار گیرند

که سه استان با شرایط شدیدتری روی‌رو هستند. برای حفظ پایداري در روزهای سرد، گاز را تقویت‌ارایش شبکه و اجرای اقدامات فنی و فرآیندی در برنامه قرار گرفته است.

مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران همچنین با تاکید بر اهمیت تامین گاز استان‌های شمالی کشور افزود، با توجه به موقعیت این استان‌ها در انتهای زنجیره تامین گاز و آسیب‌پذیری بیشتر آنها در شرایط ناترازی، هماهنگی میان شرکت ملی گاز، استانداردی ها و دیگر دستگاه‌های مسئول در دستور کار قرار گرفته است.

گفته وی، سنار بوهایی مختلف و برنامه‌های اجرایی لازم، هم برای اقداماتی که بر عهده شرکت ملی گاز است و هم برای وظایف سایر دستگاه‌ها تدوین شده است.

وی با اشاره به احتمال بروز محدودیت در تامین گاز در شرایط بحرانی گفت که برای همه سنار بوه‌ا، از بدترین حالت تا شرایط واقعی‌بهانه‌تر، برنامه‌های جایگزین پیش‌بینی شده و این اقدامات در استان‌ها با هماهنگی استاندارد ی‌ها در حال پیگیری است. تامین سوخت جایگزین برای نیروگاه‌ها و سایر بخش‌های مورد نیاز نیز از موضوعات مهم این برنامه‌ریزی‌ها به‌شمار می‌رود. بر این اساس بازسازی تاسیسات، آمادسازی شبکه انتقال، ذخیره‌سازی سوخت مایع و تدوین سنار بوهایی

پالایشگاه‌ها یا تفسیر طرف سعودی مخالف هستند.

به گفته منابع بلومبرگ، این اختلاف به بازار نقدی نیز کشیده شده و باعث کند شدن روند خرید نفت خام از عربستان سعودی و سایر تولیدکنندگان خاورمیانه‌ای توسط پالایشگاه‌های آسیایی برای بارگیری در ماه نوامبر شده است.

پالایشگاه‌های آسیایی به‌طور کلی تمایلی ندارند که برای سال آینده متعهد به خرید مقادیر بیشتری در قالب قراردادهای بلندمدت شوند، زیرا درگیری‌های جاری ادامه دارد و همچنان ابهام زیادی در مورد زمان

و چگونگی پایان یافتن بحران در تنگه هرمز وجود دارد.

بر اساس گزارش اوایل پاریس، مذاکرات قرار داده‌ای با هدف هر چه سریع‌تر به نتیجه برسد، زیر پالایشگاه‌های آسیایی معمولاً در نوامبر، سفرهای مرتبط به

اخبار

انگلیس برای تعادل شبکه برق

رکورد هزینه زد

لگلیس برای حفظ تعادل شبکه برق، حتی در شرایطی که نیروگاه‌های بادی این کشور برق فراوانی تولید می‌کنند: هزینه‌های هنگفتی می‌پردازد این مشکل در کنار قیمت بالای برق و کمبود زیرساخت‌های انتقال، هزینه تامین انرژی را افزایش داده است. به گزارش ایسنا، انگلیس از کشورهای پیشرو در گذار به اقتصاد با انرژی‌های پاک است. این کشور در سال ۲۰۲۲ به‌طور معمولاً هزینه حفظ تعادل شبکه برق، تامین پایدار و ایمن برق، زمانی افزایش می‌یابد که شرایط آب‌وهوایی تولید انرژی‌های تجدیدپذیر را محدود کند. برای مثال، پل‌های خورشیدی در زمستان برق کمتری نسبت به تابستان تولید می‌کنند و کاهش سرعت و شدت وزش باد در این فصل نیز تولید برق بادی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در صورت ناکافی بودن ظرفیت پشتیبان، انگلیس ناچار است برق بیشتری وارد کند و هزینه آن را بپردازد. با این حال، مشکل این کشور فقط به کاهش تولید برق در فصل زمستان محدود نمی‌شود. به گزارش بلومبرگ، حتی زمانی که تولید داخلی برق کافی است، نبود زیرساخت‌های مناسب برای انتقال آن به مراکز مصرف، هزینه‌های زیادی به شبکه تحمیل می‌کند. یکی از محدودیت‌های انرژی‌های بادی، خورشیدی این است که نیروگاه‌های مربوط به آنها باید در مناطق با شرایط آب‌وهوایی مناسب ساخته شوند که به مراکز اصلی مصرف برق نزدیک نیستند. در مقابل، نیروگاه‌های زغال‌سنگی، گازی و هسته‌ای می‌تواند در مکان‌های متنوع‌تری احداث کرد. در انگلیس، بیشتر توربین‌های بادی در شمال این کشور، به‌ویژه اسکاتلند قرار دارند، در حالی که مراکز اصلی مصرف برق، از جمله لندن، در جنوب و جنوب‌شرق واقع شده‌اند. انتقال برق تولید‌شده در اسکاتلند به این مناطق با محدودیت روبه‌رو است. بلومبرگ گزارش کرد، انگلیس مزارع بادی را سریع‌تر از زیرساخت‌های لازم برای انتقال برق آنها به جنوب توسعه می‌دهد. به این ترتیب، در حالی که تولید برق بیشتری نصب می‌شوند، ظرفیت خطوط انتقال برق متناسب با افزایش تولید گسترش نمی‌یابد. توسعه این خطوط نیز به سرمایه‌گذاری بیشتر نیاز دارد. می‌تواند هزینه برق را افزایش دهد. در نتیجه، انگلیس ناچار است برق وارد کند. حتی زمانی که از مناطق جنوبی خود برق به فرانسه، بلژیک و هلند صادر می‌کند. به گزارش بلومبرگ، واردات اضطراری برق در یک روز، هزینه‌ای معادل ۱۱.۲ میلیون دلار برای مدت‌اندک داشته‌ است. شبکه برق این کشور به همراه داشت. مجموع هزینه حفظ تعادل شبکه برق انگلیس در ماه گذشته به رکورد حدود ۵۰۰ میلیون پوند معادل ۶۶۶ میلیون دلار رسید. شرکت مشاوره انرژی اچ‌اچ‌اچ (LCP) پیش‌بینی کرد این رکورد ممکن است در ماه جاری شکسته شود. جیسون مان، مدیرعامل بخش انگلیس در شرکت مشاوره «فنتی‌ای کنسلتینگ» (FTI Consulting) گفت: «این مزارع بادی بدون توجه کافی به محل مصرف برق تولید شده، احداث شده‌اند و هزینه‌های ناشی از این تصمیم‌گیری‌ها بسیار زیاد خواهد ماند. با این حال، ساخت توربین‌های بادی در نزدیکی مراکز مصرف، در مناطقی که باید کافی نمی‌وزند، امکان کارآمدی نیست. همین مسأله انگلیس و دیگر کشورهای در حال گذار به انرژی‌های پاک را با چالشی جدی روبرو کرده است. این کشورها از یک سو به دنبال کاهش انتشار کربن هستند و از سوی دیگر باید برق پایدار و مقرون به‌صرفه مورد نیاز صنایع و خانوارها را تامین کنند.

ادامه از صفحه اول

پیش شرط توسعه صادرات صنایع غذایی

بنابراین، تغییر در تعرفه‌ها و ضوابط صادراتی باید با ارزیابی آثار اقتصادی و اطلاع‌رسانی مناسب همراه باشد. هر چه فضای تجاری قابل پیش‌بینی‌تر باشد، بنگاه‌های سرمایه‌ایان بیشتر برای توسعه ظرفیت تولید سرمایه‌گذاری می‌کنند. در مقابل، بی‌ثباتی مقررات می‌تواند ریسک فعالیت صادراتی را افزایش دهد و انگیزه بنگاه‌ها برای ورود به بازارهای جدید را کاهش دهد. یکی از مطالبات مهم صنایع غذایی، پیش‌رو توسعه اقتصادی در چینی و با کشورهای هدف صادراتی است. توافق‌های تعرفه‌ای می‌توانند شرایط مناسب‌تری برای عرضه محصولات ایرانی در بازارهای مقصد فراهم و افزایش قدرت رقابت صادرکنندگان را در تولیدکنندگان سازندگان سایر کت‌ها کمک کنند. در بازارهای بین‌المللی، کیفیت و قیمت محصول اهمیت زیادی دارد. ماه‌های گذشته، تعرفه‌ای نیز می‌تواند بر قیمت‌نهایی و توان رقابتی کالا اثر گذار باشد. از این رو، بازارهای هدف باید به‌طور جدی به صادرات محصولات خود توجه داشته باشند.

در نهایت آمادگی برای تامین پایدار گاز در زمستان پیش روی به مجموعه‌ای از اقدامات هماهنگ‌تر. بخش‌های مختلف صنعت انرژی وابسته به بازسازی پالایشگاه‌های آسیب‌دیده پارس جنوبی و بازگرداندن ظرفیت‌های از دست‌رفته به چرخه تولید، آمادسازی خطوط انتقال، تامین سوخت جایگزین نیز و برنامه‌های تدوین سنار بوهایی مختلف برای مدیریت شرایط بحرانی هر یک بخشی از این برنامه را تشکیل می‌دهند. با توجه به ادامه بازسازی تاسیسات آسیب‌دیده و احتمال افزایش تقاضای گاز در روزهای سرد آمادگی زمستانی باید به‌صورت یک برنامه یکپارچه در تمام حلقه‌های زنجیره تامین دنبال شود.

محموله‌های نقدی را ثبت می‌کنند که قرار است در ژانویه ۲۰۲۷ بارگیری شود. اگر آنها نداشتند که ماه ژانویه به حجمی از نفت را از طریق قراردادهای بلندمدت دریافت خواهند کرد، امکان پیش‌بینی و برنامه‌ریزی برای خریدهای نقدی بسیار دشوار خواهد شد؛ هدف، حذف ضرورت بازگشت ارز بایادیده گرفتن تعهد برای بازگرداندن ازامرات انرژی کشور انجام شود. هدف، حذف ضرورت بازگشت ارز بایادیده گرفتن مقررات نیست، بلکه ایجاد سازوکاری است که ضمن حفظ اهداف سیاست‌های انرژی‌ها، واقعی بنگاه‌های تولیدی و صادراتی را رانیز بر نظر بگیرد. هر چه میان مقررات انرژی و شرایط عملی فعالیت بنگاه‌ها تناسب بیشتری وجود داشته باشد، امکان استمرار صادرات و تامین نیازهای تولید افزایش پیدای می‌کند.